

(Таргетів) для відтворення контенту. Маркерами можуть виступати зображення і 3D-об'єкти. Особливостями технології є широке використання серед мобільних пристроїв [2].

Одне із видавництв, яке випускає підручники з доповненою реальністю є видавничий дім «Освіта».

Видавничий дім «Освіта» – перше в Україні видавництво навчальної літератури, яке створило для школи підручники та навчально-методичні додатки до них з доповненою реальністю. Вони видали підручник інтегрованого курсу «Я досліджую світ» для 1 класу закладів загальної середньої освіти [3].

Отже, технологія доповненої реальності має широкий спектр застосування в сучасному світі. Дана технологія доволі зручна, оскільки для використання потрібно лише смартфон та наявність Інтернету. Існує велика кількість програмних продуктів для доповненої реальності, кожен з яких має свої особливості. Певні додатки дають змогу користувачу самостійно створювати об'єкти – інші, спеціалізовані, під певну вузьконаправлену тематику. Саме тому, кожен може підібрати програмний засіб відповідно до потреб і ефективно використовувати їх в освітньому процесі.

Список використаних джерел

1. Що таке доповнена реальність? – TeachHu. *TeachHub*. URL: <http://teach-hub.com/scho-take-dopovnena-realnist/> (дата звернення: 23.03.2021).
2. Розробка доповненої реальності – Lookinar. *Lookinar*. URL: <https://lookinar.com/uk/rozrobka-dopovnenoj-ta-virtualnoj-realnosti/rozrobka-dopovnenoj-realnosti/> (дата звернення: 23.03.2021).
3. Доповнена реальність (частина 2): AR в освіті – справжній прорив у майбутнє. *Український проект «Якість освіти»*. URL: <http://yakistosviti.com.ua/uk/Dopovnena-realnist-chastina-2-AR-v-osviti-spravzhnii-proriv-u-maibutnie> (дата звернення: 23.03.2021).

Оксана Пархоменко

ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ МАЛОГО БІЗНЕСУ В СУЧАСНИХ УМОВАХ

Малий бізнес завжди потребував і буде потребувати державної підтримки. Допомога підприємцям має надаватися не лише державними органами влади. Суттєвого значення набувають громадські організації самих підприємців (союзи, асоціації, агентства). Саме тому, необхідно визначити єдину державну стратегію розвитку малого бізнесу. На нашу думку, в процесі реалізації стратегії, доцільно було б використовувати вже наявний значний досвід розвинених країн світу.

Розвиток малого бізнесу є одним із першочергових завдань державної політики України, особливо у часи поширення гострої респіраторної хвороби COVID-19. Сфера малого бізнесу впливає позитивно на формування середнього класу населення та розвиток економіки держави (регіону). В сучасних умовах розвитку національної економіки особливої актуальності набуває формування державної та місцевої регуляторної політики у забезпеченні вдалої діяльності галузі малого бізнесу.

Перш ніж розв'язувати питання стабілізації, вдосконалення і регулювання функцій підприємств малого бізнесу в Україні, доцільно визначити і розглянути основні складові створення малого підприємства, насамперед виробничої спрямованості, і виокремити ті, переміна яких у вирішальному підсумку могла би стати основою стимулювання інвестиційно-інноваційних процесів в Україні. Все це повинно абсорбуватися в напрямі покращення та розвитку економіки України [2, с. 134].

Досліджуючи сферу міжнародного забезпечення розвитку малого підприємництва, Стрілець В. Ю. зазначає, що макроекономічна політика зарубіжних країн орієнтована на економічне зростання і стабільність суб'єктів малого бізнесу та у цілому здійснюється на двох рівнях: через діяльність країн та через програми, що реалізуються під егідою ЄС у напрямках реалізації цільових програм фінансового, інформаційного, технологічного, зовнішньоекономічного, кадрового сприяння розвитку цього сектору економіки [3, с. 95].

Починаючи з 2011 р. у країнах – членах ЄС було прийнято та впроваджено понад 600 політичних заходів відповідно до принципу підприємництва, спрямованих на збільшення кількості підприємців та нових компаній, причому більшість із них зосереджується на підприємницькій освіті як для викладачів, так і для студентів.

На відміну від України, де доступ до фінансів є однією з ключових проблем, у країнах ЄС починаючи з 2008 р. спостерігаються значні позитивні зрушення:

- бажання банків надавати кредити зросло (більше ніж удвічі з 2014 р. і збільшилося втричі з 2008 р.);
- відсоток відхилених кредитних заявок та пропозицій позики з неприйнятними умовами, наданих підприємцям, знизився майже вдвічі з 2015 р.;
- доступ до державної фінансової підтримки, включаючи гарантії, також збільшився більше ніж удвічі з 2014 р. [3, с. 97].

Аналізуючи діяльність, особливості розвитку та інші аспекти малого підприємництва, Міца В. В. визначає низку переваг цього виду економічної діяльності. Основні з них автор пропонує систематизувати таким чином:

- 1) економіко-виробнича перевага (проявляється у тому, що цей ринок є гнучким та динамічним, здатним швидко пристосовуватися до мінливих умов);
- 2) інституційна перевага (доступ до малого бізнесу та входження в

цей сектор економіки є відкритим для громадян України);

- 3) соціально-економічна перевага (завдяки розвитку малого підприємництва зростає кількість робочих місць та у зв'язку з цим знижується соціальна напруга у суспільстві);
- 4) соціально-психологічна перевага (сприятливі умови ведення малого бізнесу підвищують мотивацію до праці та розвитку інноваційного потенціалу підприємств).

Окрім переваг малого підприємництва, слід вказати і на недоліки, притаманні цьому виду економічної діяльності. Основні з них так:

- 1) дефіцит фінансових коштів, що є наслідком використання лише власного капіталу або залучення позичкових коштів, що ускладнено кризовою економічною ситуацією та недосконалістю кредитної політики;
- 2) неналежний рівень сировинного та технічного забезпечення порівняно з великими підприємствами;
- 3) суттєва залежність діяльності підприємства від монопольного замовника або постачальника, що знижує гнучкість маневрування;
- 4) значна залежність від ринкової кон'юнктури;
- 5) досить низька частка продукції на ринку товарів і послуг;
- 6) високий рівень ризику банкрутства;
- 7) суттєва залежність від впливу зовнішніх економіко-кризових факторів порівняно з представниками середнього та великого бізнесу (інфляція, економічний спад, вплив монополії, нечесна конкуренція тощо).

Негативно впливають на розвиток малого підприємництва також високі ставки для отримання кредиту, інфляція, нестабільна податкова система, нерівні умови конкуренції, корупція, адміністративні перешкоди в реєстрації підприємства [1, с. 125].

У підсумку хочемо зауважити, що існуючі програми підтримки суб'єктів малого бізнесу в Україні відзначаються невдалими спробами популяризації та низькою ефективністю шляхів доведення наявної інформації до суб'єктів підприємництва.

Наразі суб'єкти малого бізнесу є відносно незалежними і самостійними у питаннях організації діяльності та є більш стійкими до негативних загроз мінливого середовища завдяки нескладній організаційній структурі й здатності оперативно трансформувати діяльність відповідно до мінливих умов ринку, але потребують суттєвої державної підтримки на даному етапі розвитку. Це стосується і фінансової підтримки, і забезпечення проникнення інноваційних технологій у системи малого бізнесу, і розробки та запровадження адекватної, чіткої та зрозумілої бази законодавчої та адміністративної системи, і побудова поміркованої податкової політики. Особливо це потрібно підприємцям сьогодні, коли COVID-19 набирає сили.

Список використаних джерел

1. Міца В. В. Малий бізнес як суб'єкт економічної системи регіону. *Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія : Міжнародні економічні відносини та світове господарство*. 2018. Вип. 20(2). С. 123–126.
2. Полятикіна Л. І. Діагностика сучасного стану та пріоритетні напрями розвитку малого бізнесу. *Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія : Міжнародні економічні відносини та світове господарство*. 2020. Вип. 29. С. 134–137.
3. Стрілець В. Ю. Реалізація законодавчих ініціатив у сфері державного забезпечення розвитку малого бізнесу: досвід ЄС. *Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія: Міжнародні економічні відносини та світове господарство*. 2019. Вип. 24 (3). С. 95–100.

Анастасія Паршукова

ОНЛАЙН-СЕРВІСИ ДЛЯ СТВОРЕННЯ ДИДАКТИЧНИХ МАТЕРІАЛІВ

До сервісів для створення дидактичних матеріалів можна віднести ті, що дозволяють створити щось на зразок карток чи таблиць.

Одним з найцікавіших на сьогодні способів подачі навчального матеріалу, а також систематизації самостійної роботи учня є так звані карти знань.

Рис. 1. Приклад карти знань